

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 165. Quid possit vel non possit Ecclesia vel monasterium circa alienationem reliquiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

tore præscriptæ necessarîo servanda inducit conditiones rei immobilis, etsi aliàs pecunia de se sit res mobilis. Vasq. Castrop. Donat. apud Wiestner. iis inhærentem num. 34. Delb. loc. cit. num. 2. citans quoque pro hoc immensam turbam AA. probansque etiam ex eo, quod pecunia à testatore in hunc finem relicta, aut ex immobilibus venditis comparata non est de fructibus, sed de proprietate ecclesiæ, adeoque destinata ad fructificandum in utilitatem ecclesiæ, in quem finem conservanda vel in se, vel in aliis bonis fructiferis. Prælatus autem disponere nequeat de rebus, quæ sunt de proprietate ecclesiæ, sed tantum de fructibus, ut Gl. in c. fin. §. quæst. 3. & in c. in generali. de elect. in 6. Idem de pecunia jam actu posita in bancis vel censibus utpote quæ negotiationi exposita est fructifera. docet Delb. loc. cit. num. 15. citans Tiraq. de retract. lignar. §. 1. gl. 7. num. 214. Leo in thesau. for. eccles. decis. 160. Barbol. cit. alleg. 95. num. 44. &c. Idem de pecunia ad hoc destinata auctoritate superioris cum consensu clericorum ecclesiæ censet Pirh. loc. cit. item Azor. & alii apud Reiffenstuel. hoc. tit. num. 15. Contrarium tamen de pecunia aliunde. V. g. ex rebus ecclesiæ venditis collecta à Prælato aut ejus prædecessore & destinata, sine voto tamen & juramento, ad coemenda immobilia dicit Wiestner. cit. num. 34. in fine, nimirum eam sine canonica solemnitate alienari posse; eò quod, cum talis destinatio omnino libera sit accidentaria & revocari possit, pecuniæ naturam seu conditionem, nimirum mobilitatem mutare non posse videatur. Ex dictis verò, quod pecunia ex tali intentione relicta, aut ex immobilibus venditis collata alienari non possit sine solemnitatibus; quia successit loco rei immobilis vel mobilis pretiosæ, sequi videtur, quod sine iisdem solemnitatibus alienari non possit in extinctionem debitorum ecclesiæ; cum ad extinctionem illam alienari seu infumi non poterant res ipsæ immobiles; & ita docent Turcrem. in sum. l. 12. quæst. 2. Redoan. loc. cit. quæst. 16. num. 15. Boer. in c. nulli. hoc. tit. num. 83. Riccius. in pr. p. 1. resol. 70. num. 3. Genuens. in pr. Archiepiscopi. cap. 60. num. 14. Rota in una venet. nullitatis contract. 13. Novemb. 1620. quam & quos citat & sequitur Delb. loc. cit. à num. 16. id etiam ex eo confirmans. num. 18. & seq. quod debitorum extinctio non sit causa sufficiens alienandi res ecclesiæ immobiles, nisi sit necessitas urgens & utilitas, & quidem evidens, examinata & declarata esse talis, seu esse ex iis, quas jura admittunt. Quin & hac interveniente, etsi jura concedant alienationem, adhuc tamen non sine solemnitatibus, nisi necessitas ad eò sit urgens, ut eas servari non permittat; Jam verò contingere possit, ut neque necessitas neque utilitas adsit extinguendi debiti; quin & major utilitas, si, debito inextincto, continetur solutio interesse, & pecunia in aliud convertatur. Item sequitur ex dictis, dictam pecuniam non impendendam ad emenda usualia mobilia pro ecclesia vel monasterio. Delb. loc. cit. num. 26. Neque etiam ad fundandum censum vitalitium, de quo dictum supra. Vide Delb. loc. cit. à num. 27. Octavo inter bona immobilia numerantur arbores, quæ ita prædium sunt necessariæ vel utiles, ut iis excisis, no-

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

tabiliter fieret deterius, ita ut sine consensu superioris & capituli seu conventus excidi, comburi aut vendi nequeant. Secus, si non sint prædium necessariæ aut utiles, sed potius damnosæ. V. g. quia opacitate sua impediunt augmentum frugum; quia ferè emortuæ, vel infructifera, vel ut eorum loco plantentur aliæ magis frugifera; tunc enim à Prælato vel Rectore ecclesiæ sine consensu Superioris & Capituli, aliave solemnitate juris excindi, vendi aut absumi in utilitatem ecclesiæ poterunt; cum dici non debeat conservandum, cujus conservatio potius ecclesiæ damnosa est. Idque à potiore locum habet in sylva cædua, nemore & similibus, quæ potius censentur fructus, quam pars prædii. Secus tamen est in sylva consista ad amenitatem prædii, non ad lignandum & cædendum; nisi tamen etiam talis sylva convertenda in vineam, vel quod aliud magis fructiferum & utile ecclesiæ. ita tradunt cum Navar. loc. cit. cons. 6. & 7. de reb. eccles. non alien. Suar. tom. 4. de relig. tr. 8. l. 2. cap. 27. num. 18. Bonacin. de contract. d. 3. quæst. 8. p. 4. num. 18. Roderiq. 99. regul. l. 1. quæst. 27. a. 4. Tambur. de jure Abb. tom. 3. d. 13. quæst. 3. Pirh. hoc. tit. num. 13. Delb. c. 17. du. 2. §. 5. num. 1. & seq. & plures apud illum.

Quæst. 165. Quid possit vel non possit Ecclesia vel Monasterium circa alienationem reliquiarum?

Resp. reliquie SS. quamvis vendi nequeant sine Simonia (quæ tamen, ut Delb. c. 17. du. 1. num. 53. non inducit excommunicationem; cum juxta probabiliorum, pro qua citat Nav. cap. 23. num. 111. Sylv. v. Simonia. quæst. 16. Less. de just. l. 2. c. 35. du. 23. eam non inducat, nisi commissa in ordine, beneficiis, religione) nisi fortè ratione caplæ vel vasis, cui inclusæ, quin etiam etsi numerentur inter mobilia pretiosa à Riccio in pr. p. 1. resol. 60. num. 3. Engels hoc. tit. num. 5. Reiffenstuel. num. 13. non quidem quasi pretio aestimabiles, sed tanquam omni thesauro pretiosiores, ut D. Chrysoft. homil. 8. de Laud. S. Pauli. Quamvis etiam, si sint alicubi perpetuæ sepulturæ mandata, aut aliàs insignes, puta, integrum corpus, caput, brachium, pes (secus est, de magis exiguis juxta declarat. S. Cong. apud Barbol. in collectan. Bullar. v. reliquie) alienari nequeant per donationem factam alicui ecclesiæ aut oratorio sine consensu Apostolico, ita ut, pro ut constat ex usu & stylo Curie Romanæ, si id fiat, actus tanquam irritus sit impugnandus, ut videre est apud Cherubin. in compend. Bullar. in Constit. 8. P. V. nihilominus non comprehendi talem alienationem sub prohibitione Extrav. Ambrosiæ. eò quod non sint res pretiosæ in eo sensu, quo ibi accipiuntur res mobiles pretiosæ ait Delb. loc. cit. num. 52. remittens ad Bordon. in conf. regular. resol. 27. num. 62. Dian. p. 4. tract. 4. resol. 223. Riccium, Bonacin. & alios, quamvis illi contrariam sententiam censent probabiliorum, & ad Pasqual. tom. 2. decis. 181. qui putat esse certam, quamvis, ut Delb. minus rectè.

M

Quæst.